

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 93/07

13 Δεκεμβρίου 2007

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-250/06

*United Pan-Europe Communications Belgium SA (UPC)
Coditel Brabant Sprl*

*Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé)
Wolu TV Asbl κατά État Belge [Βελγικού Δημοσίου]*

**Η ΠΑΡΟΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥ ΤΟΥ «MUST CARRY» ΣΤΟΥΣ
ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΘΕΙ ΛΟΓΩ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**

Το προνόμιο αυτό πρέπει να παρέχεται με διαφανή διαδικασία και βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που δεν ενέχουν διακρίσεις

Οι UPC, Coditel Brabant SPRL, Brutélé και Wolu TV ASBL είναι επιχειρήσεις καλωδιακής αναμεταδόσεως οι οποίες αναμεταδίδουν τα προγράμματα διαφόρων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, μεταξύ άλλων, στη δίγλωσση περιφέρεια Βρυξελλών-Πρωτεύουσας (Βέλγιο).

Η εθνική ρύθμιση τους επιβάλλει να αναμεταδίδουν, στην περιφέρεια αυτή, τα τηλεοπτικά προγράμματα ορισμένων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών οι οποίοι υπάγονται στη Γαλλική ή στη Φλαμανδική Κοινότητα και απολαμβάνουν του προνομίου του «must carry». Το καθεστώς αυτό σκοπεύει να διασφαλίσει την πολυφωνία και τον πολιτιστικό χαρακτήρα των προγραμμάτων που παρέχουν τα δίκτυα αναμεταδόσεως τηλεοπτικών προγραμμάτων, καθώς και την πρόσβαση όλων των τηλεθεατών στην πολυφωνία αυτή.

Οι επιχειρήσεις καλωδιακής αναμεταδόσεως διατείνονται, εντούτοις, ότι η ρύθμιση αυτή περιορίζει αδικαιολόγητα την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Conseil d'État του Βελγίου, ενώπιον του οποίου προσέφυγαν κατά της ρυθμίσεως αυτής οι επιχειρήσεις καλωδιακής αναμεταδόσεως, αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διάφορα προδικαστικά ερωτήματα.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι το καθεστώς αυτό του «must carry» καθορίζει άμεσα τις προϋποθέσεις προσβάσεως στην αγορά υπηρεσιών, επιβάλλοντας στους παρέχοντες υπηρεσίες οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη πλην του Βασιλείου του Βελγίου και δεν απολαμβάνουν του προνομίου του «must carry» μια υποχρέωση, αυτήν της διαπραγματεύσεως των όρων προσβάσεως στο δίκτυο καλωδιακής αναμεταδόσεως, με την οποία δεν βαρύνονται οι παρέχοντες υπηρεσίες οι οποίοι απολαμβάνουν αυτού του προνομίου. Επίσης, ακόμη και αν η ρύθμιση έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιφυλάσσει

ρητώς το προνόμιο του «must carry» στους εγκατεστημένους στο Βέλγιο ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, δεδομένου ότι το προνόμιο αυτό αποτελεί μέσο ασκήσεως πολιτικής στον τομέα του πολιτισμού που σκοπεύει κατ' ουσίαν να διασφαλίσει στους Βέλγους πολίτες την πρόσβαση στην τοπικού και εθνικού χαρακτήρα ενημέρωση και στον πολιτισμό τους, είναι πιθανότερο να παρασχεθεί σε εγκατεστημένους στο Βέλγιο ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς απ' ό,τι σε οργανισμούς εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη. **Ως εκ τούτου, μια τέτοια ρύθμιση δύναται να περιορίζει την παροχή υπηρεσιών μεταξύ κρατών μελών.**

Πάντως, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, πρώτον, ότι μια πολιτική στον τομέα του πολιτισμού μπορεί να αποτελεί επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος που να δικαιολογεί περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η επίμαχη εθνική ρύθμιση επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, καθόσον σκοπεύει στη διασφάλιση της πολυφωνίας των παρεχόμενων τηλεοπτικών προγραμμάτων και εντάσσεται κατ' αυτόν τον τρόπο σε μια πολιτική στον τομέα του πολιτισμού η οποία σκοπεύει να διασφαλίσει, όσον αφορά τα οπτικοακουστικά μέσα, την ελευθερία εκφράσεως των διαφόρων στοιχείων, ιδίως δε κοινωνικών, πολιτιστικών, γλωσσικών, θρησκευτικών και φιλοσοφικών, της περιφέρειας αυτής.

Δεύτερον, λαμβανομένου υπόψη του δίγλωσσου χαρακτήρα της περιφέρειας Βρυξελλών-Πρωτεύουσας, το καθεστώς αυτό αποτελεί πρόσφορο μέσο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σχετικού με τον πολιτισμό σκοπού, καθόσον, διασφαλίζει στους τηλεθεατές ότι δεν πρόκειται να στερηθούν την πρόσβαση, στη γλώσσα τους, στην τοπικού και εθνικού χαρακτήρα ενημέρωση και στα προγράμματα που θεωρείται ότι εκφράζουν τον πολιτισμό τους.

Όσον αφορά, τρίτον, το αν η ρύθμιση είναι αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, μολονότι οι εθνικές αρχές διαθέτουν προς τούτο ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, οι περιορισμοί τους οποίους συνεπάγονται τα μέτρα εφαρμογής της πολιτικής αυτής δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να είναι δυσανάλογοι προς τον σκοπό αυτό, ο δε τρόπος εφαρμογής τους δεν πρέπει να ενέχει διακρίσεις σε βάρος των υπηκόων άλλων κρατών μελών.

Ως εκ τούτου, **το προνόμιο του «must carry» πρέπει καταρχάς να παρέχεται με διαφανή διαδικασία** βασιζόμενη σε κριτήρια που είναι εκ των προτέρων γνωστά στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, έτσι ώστε να αποτρέπεται η κατ' αυθαίρετο τρόπο άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κράτη μέλη. Ειδικότερα, κάθε ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός πρέπει να γνωρίζει εκ των προτέρων τη φύση και το περιεχόμενο των προϋποθέσεων που πρέπει να πληροί και των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας που, ενδεχομένως, πρέπει να αναλάβει για να του παρασχεθεί το προνόμιο αυτό. Συναφώς, η απλή παράθεση, στην αιτιολογική έκθεση της εθνικής ρυθμίσεως, διακηρύξεων αρχών και στόχων γενικής πολιτικής δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκής.

Στη συνέχεια, **η παροχή του προνομίου του «must carry» πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια που είναι κατάλληλα για τη διασφάλιση της πολυφωνίας**, καθιστώντας δυνατή, ενδεχομένως με την επιβολή υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, την πρόσβαση, μεταξύ άλλων, στην τοπικού και εθνικού χαρακτήρα ενημέρωση εντός της οικείας περιφέρειας. Επομένως, ένα τέτοιο προνόμιο δεν μπορεί να χορηγηθεί αυτομάτως σε όλους τους τηλεοπτικούς σταθμούς ενός ιδιωτικού ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, αλλά πρέπει να περιορισθεί αυστηρά στους σταθμούς των οποίων το γενικό περιεχόμενο των προγραμμάτων είναι πρόσφορο για την επίτευξη ενός τέτοιου σκοπού. Εξάλλου, ο αριθμός των διαύλων που παραχωρούνται στους ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που απολαύουν του

προνομίου του «must carry» δεν πρέπει να υπερβαίνει προδήλως το αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρο.

Τέλος, **τα κριτήρια βάσει των οποίων παρέχεται το προνόμιο του «must carry» δεν πρέπει να ενέχουν διακρίσεις.** Ειδικότερα, η παροχή του προνομίου αυτού δεν μπορεί να εξαρτάται, de jure ή de facto, από την εγκατάσταση στην ημεδαπή.

Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: FR, DE, EN, NL, ES, EL, IT, PL, PT, RO

*Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C-250/06>
Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής της αποφάσεως.*

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδη
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*